

deholder bestemmelser om kødkontrol, åbnes mulighed for, at slagteriets personale kan *bistå embedsdyrlægen* med opgaver i forbindelse med kødkontrollen. Dette er dog under forudsætning af, at de opfylder en lang række betingelser, herunder har samme uddannelse som offentligt ansatte tilsynsteknikere. Virksomhedens personale kan således ikke udføre det levende syn, men udelukkende *bistå embedsdyrlægen*.

I forbindelse med det levende syn kan virksomhedens personale *bistå embedsdyrlægen* med opgaver af rent praktisk karakter. Virksomhedens personale arbejder således under embedsdyrlægens overvågning og ansvar. Det vil sige, at embedsdyrlægen udfører det levende syn, og at virksomhedens personale kan *bistå* med opgaver af rent praktisk karakter så som at udskille dyr fra flokken efter embedsdyrlægens anvisning.

Spm. nr. S 926

Til fødevarerministeren (26/11 03) af:

Kristen Touborg (SF):

»Hvilke problemer for fødevarerikkerheden, for beredskabet mod smitsomme husdyrsygdomme og for dyrevelfærden mener ministeren, det rejser, hvis embedsdyrlægen ikke ser samtlige dyr i levende live før slagtning?«

Svar (3/12 03)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 925, kan jeg oplyse, at der i den kommende forordning stilles krav om, at alle dyr, der sendes til slagtning, skal underkastes levende syn af en embedsdyrlæge eller godkendt dyrlæge. Det vil sige, at i alle tilfælde vil en dyrlæge foretage det levende syn. Dette giver således ikke anledning til problemer i relation til fødevarerikkerheden, beredskabet mod smitsomme husdyrsygdomme og dyrevelfærden.

Spm. nr. S 728

Til økonomi- og erhvervsministeren (17/11 03) af:

Jan Trøjborg (S):

»Er det muligt at indføre omvendt bevisbyrde i konkurrencebogen uden at komme i konflikt med EØF-traktatens artikel 81 og 82?«

Svar (1/12 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Indledningsvis vil jeg bemærke, at man i teorien kan forestille sig omvendt bevisbyrde indført i forbindelse med tre typer sager. For det første i forbindelse med erstatningssager. For det andet i forbindelse med påbud fra offentlige myndigheder og endelig, for det tredje, i forbindelse med straffesager.

Generelt mener jeg, at man skal være meget forbeholden overfor at indføre omvendt bevisbyrde. Navnlig på det strafferetlige område er jeg meget betænkelig ved at indføre omvendt bevisbyrde, idet det stiller virksomhederne i en urimelig situation. Det bør være anklageren, der fører bevis for sine påstande og ikke den anklagede part, der skal bevise sin uskyld.

Mit synspunkt er i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for EU-reglerne.

Det følger nemlig af EU-reglerne, at bevisbyrden for overtrædelse af forbudet mod misbrug af dominerende stilling i artikel 82 og konkurrencebegrænsende aftaler i artikel 81, stk. 1, påhviler den part eller myndighed, der gør overtrædelsen gældende. Bevisbyrden for, at betingelserne i artikel 81, stk. 3, er opfyldt for at få en fritagelse fra forbudet om konkurrencebegrænsende aftaler, påhviler derimod de virksomheder og virksomhedssammenslutninger, der anmoder om fritagelsen. Dette gælder uanset, om det er Kommissionen eller medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og domstole, der anvender art. 81 og 82.

Omvendt følger det også af EU-reglerne, at medlemsstaterne kan anvende mere restriktive regler om forbud mod misbrug af dominerende stilling. Dette sker i Tyskland, Frankrig og Portugal. Endvidere har UK og Østrig lavere grænser for, hvornår en virksomhed er dominerende, end EU-retten. Medlemsstaterne kan også vedtage en mere restriktiv national lovgivning, der